

Loc. ndë t'ëntët nel tuo	ka j'ottia o prëi s'attes dalla tua
Abl. kë itti, prëi t'ëntit dal tuo	
Plurale	
Nom. e Voc. T'ëntët të tuut (tui)	t'ëntet të that (tuse) le tae
i tuoī	t'ëntevet tü tuavet (tuarum) delle tue
Gen. i, e, të t'ëntëvet, të tûvet (tuorum) de' tuoī	t'ënteret tuavet (tuis) alle tue
Dat. t'ëntëvet, t'avet (tuis) ai tuoī	t'ëntet tü tuat (tuas) le tue
A. e L. t'ëntët të tuut (tus) i tuoī	t'ëntegit t'ëntëvet, t'üsít t'vvet (tuis), kë t'ëntët kë të tuut
Abl. t'ëntësit t'ëntëvet, t'üsít t'vvet (tuis), kë t'ëntët etc.	t'ëntet t'ëntët t'vvet (tuis) dalle tue: kë t'ëntet etc.

N. B. Del pronome di prima persona e del suo possessivo pare che la radice *m* sia comune all'albanese ed al greco. Nel plurale poi di questo possessivo ed in quello del corrispondente alla seconda persona, l'albanese ha due forme, l'una comune col latino. Di questo secondo fatto io non ho donde argomentare. Ma in quanto all'essenza medesima dei due pronomi e corrispondenti possessivi, la decisa impronta nativa non accetta il supposto d'averneli l'albanese pigliati a prestito nel corso dei tempi.

III Nom. e Voc. i tij, e tija të tit (suus, sua, sunum) il suo, la sua,

la sua.
Questa formula si usa quando chi possiede è di genere maschile.

Così questo possessivo albanese definisce insieme lucidamente il genere dell'oggetto posseduto e quello di chi possiede ».

Singolare

N. e V. i tij suus, i tija sua, të tij suum.	I sai suus, e saja sua, te sait suum.
G. i, e, të të tijt sui, të tijes sua.	te sait sui, të sajës sua.
D. të lijt al suo të tijes alla sua	të sait al suo të sajës alla sua
Acc. të tijen suum, të tijen suam	të sait suum
të tijt suum	
Loc. ndë të tijt nel suo	ndë të sait nel suo
Abl. kë i tij prëi të tijt dal suo,	kë i sai prëi të sait dal suo,
kë e tija prëi së tijes dalla sua	kë e saja prëi të sajës dalla sua

Plurale

Maschile

Feminile

N. e V. të tijt i suoi të tijet le || të sait i suoi, te sajat le sue

sue
Gen. i, e, të të tijëvet de' suoi, të tijet delle sue

Dat. të tijëvet ai suoi, të tijet alle sue

Acc. e Loc. të tijët i suoi, të tijat alle sue

të tijet tuavet (tuis) alle tue

të tijeret tuavet (tuarum) delle tue

të tijet tuat (tuas) le tue

të tijësit t'ëntëvet, t'üsít t'vvet (tuis), kë t'ëntët

t'ëntëvet, t'avet (tuis) ai tuoī

A. e L. t'ëntët të tuut (tus) i tuoī

Abl. t'ëntësit t'ëntëvet, t'üsít t'vvet (tuis), kë t'ëntët

t'ëntëvet, t'ëntët të tuut dai tuoī

t'ëntëvet, t'ëntët t'ëntëvet, t'ëntët t'ëntët etc.

N. B. Del pronome di prima persona e del suo possessivo pare che la radice *m* sia comune all'albanese ed al greco. Nel plurale poi di questo possessivo ed in quello del corrispondente alla seconda persona, l'albanese ha due forme, l'una comune col latino. Di questo secondo fatto io non ho donde argomentare. Ma in quanto all'essenza medesima dei due pronomi e corrispondenti possessivi, la decisa impronta nativa non accetta il supposto d'averneli l'albanese pigliati a prestito nel corso dei tempi.

III Nom. e Voc. i tij, e tija të tit (suus, sua, sunum) il suo, la sua,

la sua.
Questa formula si usa quando chi possiede è di genere maschile.

Così questo possessivo albanese definisce insieme lucidamente il genere dell'oggetto posseduto e quello di chi possiede ».

Singolare

N. e V. të tijt i nostri

Gen. i, e, të t'ënit del nostro

Dat. t'ënit al nostro

Acc. t'ënin il nostro

Loc. ndë t'ëët, ndë t'änët nel nos.

Abl. kë ini, prëi t'ënit dal nostro

t'ënit le nostre

të t'ënavet delle nostre

t'ënavet alle nostre

t'ënat la nostra neutro | t'änët

ndë j'ona prei s'anes dalla nostra

kë j'ona prei s'anes dalla nostra

Plurale

Nom. e Voc. Inni il nostro

Gen. i, e, të t'ënit dei nostri

Dat. t'ënavet ai nostri

Acc. t'ënin il nostro

Loc. ndë t'ëët, ndë t'änët nel nost.

Abl. kë ini, prëi t'ënit dal nostro

t'ënavet delle nostre

t'ënavet alle nostre

t'ënat la nostra neutro | t'änët

ndë j'ona prei s'anes dalla nostra

kë j'ona prei s'anes dalla nostra

Plurale

Maschile

Feminile

N. e V. të tijt i suoi të tijet le || të sait i suoi, te sajat le sue

le sue
Gen. i, e, të të tijëvet de' suoi, të tijet delle sue

Dat. të tijëvet ai suoi, të tijet alle sue

Acc. e Loc. të tijët i suoi, të tijat alle sue

të sait i suoi, të sajës sua

të tijet tuavet (tuis) alle tue

të tijeret tuavet (tuarum) delle tue

të tijet tuat (tuas) le tue

të tijësit t'ëntëvet, t'üsít t'vvet (tuis), kë t'ëntët

t'ëntëvet, t'avet (tuis) ai tuoī

A. e L. t'ëntët të tuut (tus) i tuoī

Abl. t'ëntësit t'ëntëvet, t'üsít t'vvet (tuis), kë t'ëntët

t'ëntëvet, t'ëntët të tuut dai tuoī

t'ëntëvet, t'ëntët t'ëntëvet, t'ëntët t'ëntët etc.

N. B. Del pronome di prima persona e del suo possessivo pare che la radice *m* sia comune all'albanese ed al greco. Nel plurale poi di questo possessivo ed in quello del corrispondente alla seconda persona, l'albanese ha due forme, l'una comune col latino. Di questo secondo fatto io non ho dove argomentare. Ma in quanto all'essenza medesima dei due pronomi e corrispondenti possessivi, la decisa impronta nativa non accetta il supposto d'averneli l'albanese pigliati a prestito nel corso dei tempi.

III Nom. e Voc. i tij, e tija të tit (suus, sua, sunum) il suo, la sua,

la sua.
Questa formula si usa quando chi possiede è di genere maschile.

Così questo possessivo albanese definisce insieme lucidamente il genere dell'oggetto posseduto e quello di chi possiede ».

Singolare

N. e V. të tijt i nostri

Gen. i, e, të t'ënit dei nostri

Dat. t'ënavet ai nostri

Acc. t'ënin il nostro

Loc. ndë t'ëët, ndë t'änët nel nost.

Abl. kë ini, prëi t'ënit dal nostro

t'ënavet delle nostre

t'ënavet alle nostre

t'ënat la nostra neutro | t'änët

ndë t'ëjjet

prei t'ëjjet dal nostro

prei t'ëjjet della nostra

prei t'ëjjet della nostra